

МОТИВАЦІЙНИЙ ЛИСТ

кандидата на посаду члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України.

В березні 2011 року мене було призначено на посаду судді Голованівського районного суду Кіровоградської області. З часу мого призначення на посаду судді і до закінчення п'ятирічного терміну перебування на посаді я повністю себе присвятила новій роботі і за браком часу абсолютно не цікавилась ані суддівським врядуванням, ані членством чи то в Раді суддів України чи то у Вищій раді правосуддя. І певно так би продовжувалось й надалі, якби не провальна судова реформа, яку відчула на собі і провина за яку, перш за все, лежить на Вищій кваліфікаційній комісії суддів України (далі Комісія)

Поштовхом для подання документів щодо наміру стати членом Комісії, як не дивно, слугувала й та обставина, що 27 квітня 2018 року за результатами кваліфікаційного оцінювання я визнана невідповідною займаній посаді судді. Також тому причиною є абсолютно непрозорі та необ'єктивні конкурсні процедури на посади суддів, що організовані Комісією.

Попре те, що мій соціальний статус після рішення про мою невідповідність займаній посаді є досі незмінним, моє життя набуло нових фарб та вражень.

Починаючи з 27 квітня 2018 року я постійно знаходжусь в боротьбі по відстоюванню своїх прав та інтересів, які цинічно та свавільно були порушені Комісією в межах процедури кваліфікаційного оцінювання.

На перший погляд постає запитання: навіщо суддя, який має численні позови до Комісії та її членів подає документи щодо членства в органі, який є відповідачем по справі за його позовом, а його члени відповідно є відповідачами та третіми особами, які потенційно можуть стати колегами. Як таке може бути та чи є вона в своїй позиції послідовною. Моя відповідь: так і ось чому:

Останнім часом не вщухають розмови юристів усіх професій, а також журналістів, народних депутатів України про провальну судову реформу в Україні. Такі висновки стали можливими внаслідок відсутності бажаного результату щодо наближення судочинства в Україні до європейських стандартів та забезпечення захисту прав, свобод та законних інтересів громадян шляхом своєчасного, ефективного і справедливого вирішення правових спорів на засадах верховенства права.

Дійсно, як можна стверджувати про наявність таких результатів, якщо кількість суддів порівняно з тим станом, що існував на час запровадження реформи зменшився вдвічі, в деяких судах кількість суддів, що здійснюють правосуддя, дорівнює 50 % від загальної кількості штатних посад, судова влада переживає кадровий голод, а головне, що від цього страждають інтереси громадян, які не отримують бажаного вчасного ефективного та справедливого вирішення правових спорів.

Саме кваліфікаційне оцінювання суддів має стільки недоліків, що найближчим часом в Європейському суді з прав людини буде рекордна кількість справ, за результатами розгляду яких Держава в особі Вищої кваліфікаційної комісії суддів України нестиме відповідальність. Першим постає запитання чи діяла Комісія протягом усього часу своєї роботи в межах та у спосіб, передбачений Законом.

Основні недоліки кваліфікаційного оцінювання відомі гадаю усім:

1. Проведення психологічного тестування, яке не адаптовано під тестування саме суддів, відсутність методики переведення показників тестування в бали, хоча на психологічне тестування припадає 400 балів з 1000 максимально можливих, а це значно більше ніж необхідно отримати за іспит. Проведення співбесід з молодими, навряд чи професійними та до того ж засекреченими особами-психологами.
2. Відсутність прозорості та зрозумілої абсолютно для кожного судді чи кандидата на посаду судді методики оцінювання практичної роботи. А це має бути основним завданням Комісії визначити недоліки судді при написанні рішень аби він їх не повторював в майбутньому. На сьогоднішній день немає жодного судді, який міг би пояснити отриману ним кількість балів за практичну роботу.
3. Незрозумілість виставлених балів стосується в цілому й кінцевих результатів кваліфікаційного оцінювання, без належної мотивації та аргументації виставлення балів навіть по тих критеріях, що передбачені Положенням про порядок та методологію оцінювання.

Окрім того, Комісія під час співбесід із суддями допускала зневажливе ставлення, принизливі, уїдливі зауваження, переймала на себе функції інших органів, таких як НАЗК, проводила співбесіди наосліп, коли суддя позбавлений можливості вести співбесіду з членами Комісії на рівних внаслідок необізнаності предмету розмови, з використанням підроблених документів та неправдивої інформації.

Така поведінка деяких членів ВККС свідчила про намагання принизити суддю, виставити її в очах суспільства в незручному становищі, що на мій погляд є тиском на правосуддя та жодним чином не сприяє незалежності судової гілки влади.

Все це я відчула на собі. Саме тому, я прийняла рішення подати свою кандидатуру на посаду члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України.

Вважаю, що мої знання та навички, які я здобула саме завдяки боротьбі зі свавіллям Комісії, нададуть мені можливість вплинути на організацію об'єктивних та прозорих процедур відбору кандидатів на посаду суддів та кваліфікаційного оцінювання суддів. Переконана, що як людина, яка відчула приниження та несправедливість з боку Комісії під час кваліфікаційного оцінювання, а зараз з гідністю борюсь з її наслідками, зможу діяти і по закону і по честі з метою забезпечення ухвалення чесних та мотивованих рішень.

Щиро прагну бути причетною до побудови по-справжньому незалежної судової системи, де кожне рішення, прийняте Комісією щодо судді або кандидата в судді не викликатиме сумнівів в його неупередженості та об'єктивності. А судді чи кандидати у судді будуть впевнені у прозорості оцінювання чи конкурсних процедур.

Переконана, що ми тільки тоді досягнемо рівня європейського правосуддя, коли навчимося поважати власну гідність та гідність тих людей, чю долю ми будемо вирішувати. А звернення до суду "Ваша честь" набуде особливого не формального змісту.

"14" вересня 2019р.

ЯРОВА Л.С.